

MEDEDELING AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Verwerving van Kyoto-eenheden door het Vlaams Gewest: jaarlijkse rapportering over de stand van zaken.

I. Inleiding: situering van de mededeling

Op 12 januari 2007 keurde de Vlaamse Regering het besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 inzake de verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen, wat betreft de inzet van de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto, definitief goed. Hiermee zette het Vlaamse gewest in uitvoering van het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012 verdere stappen om de flexibiliteitsmechanismen uit het Kyotoprotocol operationeel te maken. Het besluit van 4 februari 2005 inzake de verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen werd op 7 december 2007 door de Vlaamse Regering geoptimaliseerd en geactualiseerd. In het besluit van 7 december 2007 worden de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieubeleid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, aangeduid als de verantwoordelijke ministers voor het verwerven van Kyoto-eenheden via de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol. De ministers dienen jaarlijks verslag uit te brengen aan de Vlaamse Regering over de stand van zaken van de verwerving.

Op 1 februari 2008 rapporteerden de ministers voor de eerste maal over het gevoerde verwervingsbeleid. Deze mededeling vormt de tweede rapportering sinds de goedkeuring van het besluit.

II. Beknopte situering van de flexibiliteitsmechanismen van het Kyotoprotocol

Ieder Annex-I-land, dat het Kyotoprotocol geratificeerd heeft, heeft de verplichting om na de Kyotoperiode 2008-2012 een hoeveelheid Kyoto-eenheden¹ in te leveren, die gelijk is aan zijn emissies van broeikasgassen over deze periode. Om dit te kunnen realiseren krijgt ieder land, bij het begin van de Kyotoperiode, kosteloos een hoeveelheid “internationale emissierechten” (AAU²s) gelijk aan zijn nagestreefde uitstoot in de Kyotoperiode (voor België het uitstootniveau in 1990, verminderd met 7.5%). Indien het land meer broeikasgassen uitstoot, en bijgevolg meer Kyoto-eenheden moet inleveren dan het gratis gekregen heeft, kan het land deze bijkomende uitstootrechten verwerven via de 3 zogenaamde “flexibiliteitsmechanismen”.

In de eerste plaats zijn er de 2 projectgebonden flexibiliteitsmechanismen, namelijk JI (joint implementation, gemeenschappelijke uitvoering) en CDM (clean development mechanism, mechanisme voor schone ontwikkeling). Deze twee instrumenten laten landen toe om projecten in het buitenland te realiseren en de emissiekredieten voortvloeiend uit de daar gereduceerde emissies van broeikasgassen, te verwerven. In het geval van JI worden deze projecten gerealiseerd in landen die ook zelf broeikasgasreductiedoelstellingen hebben (de zogenaamde Annex I-landen). CDM is een gelijkaardig mechanisme, waarbij projecten kunnen worden opgezet in de zogenaamde niet-Annex I-landen. In de

¹ Verzamelnaam voor de verschillende soorten emissierechten, die internationaal verhandeld kunnen worden

² Assigned amount units

praktijk zijn dit veelal de ontwikkelingslanden. Door het realiseren van milieuvriendelijke investeringen in het buitenland kunnen landen en bedrijven dus emissiekredieten (CER's of 'certified emission reductions' in geval van CDM en ERU's of 'emission reduction units' in geval van JI) opbouwen, waardoor ze de mogelijkheid hebben om in eigen land meer broeikasgassen uit te stoten. De mechanismen laten toe om regionale verschillen in marginale reductiekosten te benutten en stellen industrielanden op deze wijze in staat om hun Kyotodoelstelling aan een lagere kostprijs te realiseren.

Naast de twee projectgebonden flexibiliteitsmechanismen kunnen landen aan "internationale emissiehandel" doen. Dit betekent dat landen, met een overschot aan AAU's, dit surplus kunnen verkopen aan landen met een tekort.

III. De evoluties op de internationale koolstofmarkt

De markt van projectgebonden Kyoto-eenheden kende de laatste jaren een enorme expansie. De totale waarde van deze markt bedroeg in 2006 3.9 miljard Euro³. Dit was meer dan een verdubbeling ten opzichte van 2005. In 2007 kende de markt een verdere groei tot 10 miljard Euro⁴. Ook in 2008 zette deze expansieve trend zich verder door. Gezien de snellere start van CDM in vergelijking met JI is de CDM-markt veruit het sterkst ontwikkeld. De wereldwijde projectpijplijn van CDM-projecten bestaat, volgens recente schattingen, uit meer dan 4500 projecten⁵. Voor JI beslaat de projectpijplijn slechts 190 projecten.

CER's en ERU's kunnen niet gezien worden als uniforme producten met een vaste prijs. De prijszetting ervan is eerder complex en wordt beïnvloed door tal van prijsdeterminanten. De voornaamste criteria voor de prijszetting van CER's en ERU's zijn het risicoprofiel van het onderliggende project en de contractuele verdeling van de risico's tussen koper en verkoper van de kredieten. Aan een CDM/JI-project zijn immers een aantal risico's verbonden, die de leveringszekerheid van CER's/ERU's bepalen, meerbepaald het projectrisico⁶, het landenrisico⁷ en het Kyotorisico⁸. Binnen de categorie "projectrisico" zijn de kredietwaardigheid van de projectontwikkelaar en de financiële/technische haalbaarheid van het project belangrijke prijsdeterminanten.

Ook de aard van het contractueel geleverde goed is van belang bij prijszetting. Indien contractueel nog niet gerealiseerde CER's, ERU's of "emissiereducties" worden aangeboden door een projectontwikkelaar (Primaire CER markt), draagt de koper een significant deel van het Kyotorisico, wat gereflecteerd wordt in een lagere prijs. Worden daarentegen reeds uitgegeven CER's verhandeld (Secundaire CER markt), dan vallen de meeste risico's weg en kan de prijs deze van een Europees emissierecht benaderen.

Daarnaast hebben ook de eventuele bijkomende toegevoegde waarde van het project in termen van duurzaamheid en maatschappelijk nut en de aard van het gebruikte verwervingskanaal (eigen aanbestedingsprocedure versus deelname aan een internationaal klimaatfonds) een invloed op de kredietprijs.

De prijs die vandaag voor (forward) contracten voor projectgebonden kredieten (JI en CDM) met levering na 2008 wordt betaald, schommelt tussen 7 en 15 Euro per ton CO₂-eq, afhankelijk van de geografische locatie van het project, het projecttype en het risiconiveau. Prijzen voor secundaire CER's schommelen momenteel rond 15 Euro. De prijzen kenden in de loop van 2006, 2007 en de eerste helft van 2008 een duidelijke opwaartse tendens. Immers, de grote concurrentie tussen aankopende entiteiten (fondsen, landen, bedrijven) in de zoektocht naar kwalitatief goede CDM-projecten, die nog vóór het einde van de

³ Bron: State and Trends of The Carbon Market 2007 (Wereldbank)

⁴ Bron: State and Trends of The Carbon Market 2008 (Wereldbank)

⁵ Bron: UNEP Risoe CDM/JI Pipeline Databank (01/02/2009)

⁶ Het risico dat het project niet naar verwachting presteert en bijgevolg niet resulteert in de verwachte emissiereducties.

⁷ Het risico dat het project niet (zoals gepland) kan worden uitgevoerd door ontwikkelingen in het gastland, bijvoorbeeld door een gebrek aan medewerking van het gastland bij aflevering van de noodzakelijke goedkeuringsbrief.

⁸ Het risico dat een project uiteindelijk niet voldoet aan het internationale Kyotokader en bijvoorbeeld niet additioneel wordt geacht door de Raad van Beheer voor CDM.

Kyotoperiode een significant aandeel van de emissiereducties realiseren, zorgde voor een significante opwaartse prijsdruk. De financieel-economische crisis van de laatste maanden heeft deze tendens getemperd en heeft ook op de CER/ERU-markt een uitgesproken prijsdrukkend effect gehad.

Volgens recente prognoses⁹ van Pointcarbon zouden de prijzen voor secundaire CER's vanaf 2010 oplopen tot 21 euro/ton CO₂-eq. Prijzen voor AAU's afkomstig van 'Green Investment Schemes' (GIS) worden geschat op 12-15 Euro.

IV. De door het Vlaamse gewest gehanteerde verwervingsregels

De **kwantitatieve doelstellingen** voor het verwerven van Kyoto-eenheden worden, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007, vastgelegd in het Vlaams Klimaatplan 2006-2012 en in de periodieke voortgangsrapporten en tussentijdse evaluaties ervan.

Na verwerking van de Beschikking van de Europese Commissie over het Belgisch Toewijzingsplan CO₂-emissierechten 2008-2012 van 16 januari 2007, na verwerking van de opmerkingen vanwege het Review-team van de UNFCCC omtrent de basisjaaremmissies van België en na aanpassing van de methodologie voor de berekening van CH₄-emissie van vertering bij runderen wordt in het ontwerp van voortgangsrapport 2008 op het Vlaams Klimaatplan 2006-2012 een herinschatting gemaakt van de Vlaamse kredietbehoefte. De ingeschatte emissiekredietbehoefte in de periode 2008-2012 bedraagt momenteel 14,194 Mton CO₂-eq, waarvan ca 5,5 miljoen emissierechten budgettair al voorzien zijn.

Rekening houdend met de inherente risico's bij het verwerven van projectgebonden Kyoto-eenheden¹⁰ wordt uitgegaan van bijkomend 1,988 emissiekredieten wat leidt tot in totaal 16,182 Mton (of jaarlijks gemiddeld 3,236 Mton) te contracteren externe emissiekredieten.

De Vlaamse verwervingsdoelstelling zal periodiek geëvalueerd worden, rekening houdend met de meest actuele prognoses van de Vlaamse broeikasgasemissies in de Kyoto-periode en het reductiepotentieel van het interne beleid. Momenteel is de opmaak van geactualiseerde prognoses in voorbereiding.

De Vlaamse Regering investeerde tot midden 2008 reeds 55,4 miljoen euro of 35 % van de totale emissiekredietbehoefte in de periode 2006 – 2012, uitgaande van de huidige prognoses en een gemiddelde historische aankoop prijs van 10 euro per ton. Voor de overbrugging van de resterende reductie-inspanning ten aanzien van de Vlaamse Kyotodoelstelling is een resterend budget van 155,791 miljoen euro nodig, rekening houdend met de huidige prijsraming van gemiddeld 17 euro/ton CO₂-eq voor contracten voor groene AAU's afkomstig van GIS en secundaire CER's. Bij afwijking van de geraamde projectuitval zal een minder- of meeruitgave optreden met een maximale meeruitgave (en bijhorende meeropbrengst) van 33,796 miljoen euro.

In functie van de overblijvende reductie-inspanning zullen extra middelen worden ingezet voor de nodige financiering, conform het engagement bij het Vlaams Toewijzingsplan CO₂-emissierechten 2005–2007. Ook bij de definitieve goedkeuring van het VKP06-12 op 20 juli 2006 besliste de Vlaamse Regering om jaarlijks een bijkomend budget vrij te maken om gradueel de nodige hoeveelheid Kyoto-eenheden op te bouwen, rekening houdend met de prijsevoluties en in afstemming met de kostprijs en het resultaat van interne reductiemaatregelen die tijdig uitgevoerd kunnen worden.

De Vlaamse overheid zal hiervoor binnen de voorziene tijd stap voor stap de nodige middelen inzetten, rekening houdend met de opvolging van de voorziene interne projecten. Dit moet toelaten om tijdig de in

⁹ d.d. 13 november 2008

¹⁰ Het risico bestaat dat een gecontracteerd CDM/JI-project minder emissiereducties oplevert dan verwacht, bijvoorbeeld door projectuitval. Op basis van de ervaringen uit het huidige Vlaamse verwervingsprogramma wordt een "underdelivery" van 14% voor de contractering van Kyoto-eenheden verondersteld. Om dit risico in te dekken dient een verwervingsbuffer ten belope van 14% van de gecontracteerde Kyoto-eenheden voorzien te worden.

te zetten middelen op stabiele wijze op te bouwen zodat voldoende rekening kan gehouden worden met de stijgende prijstendensen en –prognoses op de diverse markten en de impact daarvan op de uitgaven van de Vlaamse overheid. Dit gebeurt in afstemming met de kostprijs en het resultaat van interne reductiemaatregelen die tijdig kunnen uitgevoerd worden om voldoende emissiereducties te realiseren in dezelfde handelsperiode.

Het Vlaams Regeerakkoord 2004-2009 bevat **een selectie van de verwervingskanalen**, die benut kunnen worden om externe Kyoto-eenheden aan te kopen. De verwervingsregels en het aankoopbeleid voor Kyoto-eenheden uit de flexibiliteitsmechanismen zijn verankerd in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007.

In eerste instantie zal gebruik worden gemaakt van de projectgebonden flexibiliteitsmechanismen. In de praktijk zal dit leiden tot het afsluiten van aankoopcontracten van CER's of ERU's, kaderend binnen een tender- of aanbestedingsprocedure, of via de deelname van het Vlaams Gewest in een 'klimaatfonds'. Dergelijke 'klimaatfondsen' of 'koolstoffondsen' halen middelen op bij potentiële kopers van Kyoto-eenheden en verwerven hiermee Kyoto-eenheden voor rekening van de deelnemers. Het gaat enerzijds om internationale initiatieven, beheerd door multilaterale of regionale ontwikkelingsbanken, en anderzijds om nationale fondsen, gecreëerd door de overheid van een bepaald land. De grote troeven van deze 'klimaatfondsen' zijn hun specialisatie, hun ervaring met de internationale markt van Kyoto-eenheden en hun schaalvoordelen. Daarnaast hebben deze fondsen als belangrijk voordeel dat ze de operationele kosten voor investeerders beperken en de risico's spreiden.

Vanaf 2008 kan het Vlaams Gewest daarnaast ook andere kanalen inzetten om de benodigde hoeveelheid Kyoto-eenheden te verwerven. In dit verband geeft het op 7 december 2007 goedgekeurde besluit van de Vlaamse Regering volgende instrumenten aan, met afnemende volgorde van voorkeur:

- rechtstreekse verwerving van CER's of ERU's op de internationale markt of verwerving van niet-projectgerelateerde internationale emissierechten (AAU's) aan de hand van zogenaamde "Green Investment Schemes"
- internationale emissierechten, gerelateerd aan een opslag van koolstof in koolstofputten (RMU's), aankopen via de toetreding tot een fonds of op de internationale markt, op voorwaarde dat het internationale kader verder verfijnd is, onder andere qua monitoring en het permanent karakter van de koolstofopslag
- AAU's aankopen op de internationale markt, indien blijkt dat de prijzen voor de andere Kyoto-eenheden niet toelaten om binnen de voorziene budgetten de benodigde hoeveelheden Kyoto-eenheden te verwerven, en er geen goedkopere binnenlandse reductiemaatregelen nog tijdig kunnen uitgevoerd worden om voldoende emissiereducties te realiseren

Om deze aankopen tijdig te realiseren, kunnen reeds voor 2008 de nodige verwervingsprocedures worden opgestart.

V. Stand van zaken van de investeringen van het Vlaamse Gewest

Een eerste Vlaamse pilootoproep naar ondernemingen werd gelanceerd in 2004 om projectvoorstellen rond JI en CDM in te dienen. Het doel van deze pilootoproep was in de eerste plaats ervaring op te doen en expertise op te bouwen binnen de Vlaamse overheid en de Vlaamse bedrijfswereld met de projectgebonden flexibiliteitsmechanismen. Het Vlaamse Gewest koopt Kyoto-eenheden aan uit het CDM-project, dat volledig voldeed aan de referentietermen van de oproep.

Een tweede kanaal dat het Vlaamse Gewest inzet om Kyoto-eenheden te verwerven, zijn klimaatfondsen. Op basis van een vergelijkend onderzoek in 2005 van de op dat moment openstaande koolstoffondsen, uitgevoerd door PricewaterhouseCoopers, besliste het Vlaamse Gewest om toe te treden tot een aantal koolstoffondsen. Via de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) werd toetreden tot het Multilateral Carbon Credit Fund (MCCF) voor 22 mio €, een gezamenlijk initiatief van de Europese Bank voor Heropbouw en Ontwikkeling (EBRD) en de Europese Investeringsbank (EIB). Dit fonds richt zich specifiek op landen met een overgangseconomie (voornamelijk in Oost-Europa en in Centraal-Azië). Het

Vlaamse Gewest neemt tevens deel in het Carbon Fund for Europe (van de Wereldbank en de Europese Investeringsbank) voor 10 mio €. Daarnaast werd via de Participatiemaatschappij Vlaanderen toetreden tot het Asian Pacific Carbon Fund (APCF) van de Aziatische Ontwikkelingsbank voor 20 mio €. Dit laatste fonds focust zich op projecten in Azië en op de eilanden in de Stille Oceaan. Twee van de landen met het grootste potentieel voor CDM (China en India) liggen in het werkgebied van dit fonds.

Het Vlaams gewest onderzoekt tevens de opportuniteiten voor projecten op het vlak van bebossing, herbebossing en bosbeheer. Via dergelijke initiatieven kunnen de extra financiële middelen uit de koolstofmarkt immers een extra bijdrage leveren tot de realisatie van de objectieven van de VN Conventies inzake Biologische Diversiteit en de Bestrijding van Verwoestijning. Tevens kunnen tegelijk significante economische, ecologische en maatschappelijke baten gecreëerd worden voor lokale gemeenschappen in ontwikkelingslanden in vergelijking met hun huidige situatie. In juli 2007 besliste de Vlaamse Regering tot een eerste investering in dit type van projecten, via het contracteren van emissiekredieten uit een portfolio van 7 kleinschalige herbebossingprojecten in Bolivia. De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieubeleid, verleende begin november 2008 haar officiële goedkeuring aan het eerste deelproject van deze portfolio. Op 14 november 2008 werd de goedkeuring bekrachtigd door de voorzitter van de Nationale Klimaatcommissie, de Belgische aangewezen nationale autoriteit voor CDM, waarna de officiële Belgische goedkeuringsbrief voor het project werd afgeleverd.

Gezien de hoge administratieve en personeelskosten van tender- en aanbestedingsprocedures en gezien het feit dat koolstoffonds, gericht op een substantiële verwerving van Kyoto-eenheden ten behoeve van de Kyotoperiode, grotendeels zijn afgesloten, worden momenteel de mogelijkheden verkend om de resterende kredietbehoefte op andere wijze veilig te stellen. Dit gebeurt in lijn met de verwervingsregels die door de Vlaamse Regering werden uitgezet in het besluit van 7 december 2007.

Zo wordt de mogelijkheid onderzocht om deel te nemen aan zogenaamde 'Green Investment Schemes'. Dit zijn investeringsprogramma's, gebaseerd op het principe van internationale emissiehandel, waarbij de verkoop van AAUs gekoppeld wordt aan een investering in projecten die bijkomende emissiereducties tot stand brengen. Naast de verwerving van emissiekredieten (CER/ERU) kan de Vlaamse overheid immers eveneens AAUs van andere Annex-I landen aanschaffen met het oog op het voldoen aan haar emissiereductieverplichtingen. Het AAU surplus van deze landen voor de periode 2008-2012 wordt geschat op zo'n 12.000 Mton. Voor het Vlaamse Gewest zijn de garanties van belang dat deze AAU's tegenover reële emissiereducties staan. Een aantal Europese landen (o.a. Oostenrijk, Finland, Nederland, Zweden en Spanje) en Japan zouden reeds een actief aankoopbeleid voeren binnen deze ontluikende en attractieve GIS-markt.

In 2009 zal PwC in opdracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieubeleid, een onderzoek uitvoeren naar de bijkomende verwerving van CER's en ERU's via de secundaire markt. Op deze markt worden CER's en ERU's verhandeld die al uitgegeven zijn en waaraan bijgevolg geen Kyoto- of projectrisico meer verbonden is. De doelstelling van dit onderzoek is tweeledig. In eerste instantie zullen de belangrijkste financiële instellingen of andere intermediaire systemen (bv. brokers, veilingen, beurssystemen) in kaart gebracht worden die het Vlaamse Gewest kunnen bijstaan bij de verwerving van CER's/ERU's op de secundaire markt. Anderzijds is het de bedoeling dat er een concreet en kostenefficiënt voorstel tot aankoopprogramma's wordt uitgewerkt, met een duidelijke tijdslijn voor de investeringen, waarmee het Vlaamse Gewest een vooropgestelde hoeveelheid CER's/ERU's op de secundaire koolstofmarkt kan verwerven om te voldoen aan de Vlaamse Kyotodoelstelling.

VI. Ondersteuning van het Vlaamse bedrijfsleven bij de verwerving van Kyoto-eenheden

In 2008 nam de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieubeleid, verschillende initiatieven ter ondersteuning van het Vlaamse bedrijfsleven bij de verwerving van CER's en ERU's. De zogenaamde "linking directive" 2004/101/EG laat bedrijven immers toe om gebruik te maken van CER's/ERU's om aan hun verplichtingen onder het emissiehandelssysteem te voldoen, zodat uitgegeven CER's/ERU's en Europese emissierechten door deze bedrijven als gelijkwaardig kunnen worden beschouwd.

Om kennis op te bouwen bij de Vlaamse bedrijven over de voordelen van de inzet van kredieten opgebouwd via CDM- en JI-projecten organiseerde de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieubeleid, in samenwerking met Voka, in oktober 2008 een praktijkgerichte informatiesessie over de verwerving, het beheer en het gebruik van CER's en ERU's. Aan de hand van deze studienamiddag werd bij deze ondernemingen praktische kennis opgebouwd over de flexibiliteitsmechanismen, de producten die op de markt beschikbaar zijn en de verschillende verwervingskanalen.

Bovendien verzocht de Vlaamse minister van Leefmilieu de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) de opportuniteiten te onderzoeken van de oprichting van een eigen klimaatfonds. Dit fonds, met de werknaam PMV Carbon Fund, zal zich concentreren op de verwerving van emissierechten uit concrete projecten, zoals CDM en JI, voor de huidige Kyoto-aankoopperiode én de post-Kyoto periode. Vertrekkende van haar ervaringen in het Multilateral Carbon Credit Fund (EBRD/EIB) en het Asia Pacific Carbon Fund (AOB) wil PMV hiermee enerzijds haar eigen investeringen en die van het Vlaamse Gewest in dit domein bestendigen en de bestaande expertise uitbreiden. Anderzijds moet het PMV Carbon Fund de verwerving van emissierechten door de (in de eerste plaats) Vlaamse industrie faciliteren en toegankelijk maken. Hierbij zal het PMV Carbon Fund zich richten op investeerders uit zowel de publieke als de private sector. Het fonds zal hoofdzakelijk via het zgn. "fund of funds-principe" te werk gaan, maar reserveert ook een aanzienlijk deel van de investeringsmiddelen voor rechtstreekse of co-investeringen in projecten van Vlaamse bedrijven met emissierechtenpotentieel. De voorbereidende werkzaamheden en de zoektocht naar investeerders zijn volop aan de gang. Het fonds wordt verwacht concreet vorm krijgen in het eerste semester van 2009.

VII. Een vooruitblik: het gebruik van CDM- en JI-kredieten na 2012

In het kader van de internationale onderhandelingen over een globaal klimaatakkoord voor de periode na 2012, dat wordt nagestreefd tijdens de vergadering van de Conferentie der Partijen bij het UNFCCC in december 2009 te Kopenhagen, wordt momenteel besproken onder welke voorwaarden en regels de projectgebonden flexibiliteitsmechanismen inzetbaar zullen blijven na 2012. Hierbij wordt door de EU ingezet op een behoud van deze instrumenten, mits verbetering van de mechanismen op het vlak van o.a. "governance" en op een verhoogde efficiëntie van de bestaande mechanismen. Daarnaast worden ook nieuwe flexibiliteitsmechanismen besproken, waarbij emissiereductie-initiatieven in de ontwikkelingslanden op sectorniveau zouden worden aangepakt.

Het gebruik van de bestaande flexibiliteitsmechanismen CDM en JI door Europese lidstaten en bedrijven tijdens de post-Kyotoperiode 2013-2020 werd in 2008 uitvoerig besproken in het kader van het Europese energie- en klimaatpakket. Aan de hand van dit pakket onderhandelden de 27 EU-lidstaten emissiereductiedoelstellingen voor 2020 voor de economische sectoren die niet onder het Europese emissiehandelssysteem vallen in een scenario zonder globaal klimaatakkoord na 2012. Voor de emissiehandelsssectoren werd binnen dezelfde context op Europees niveau een doelstelling vastgelegd. Ook werd afgesproken in welke mate en onder welke voorwaarden de overheden en de sectoren die onder het Europese emissiehandelssysteem vallen, in de verbintenisperiode 2013-2020 gebruik zullen kunnen maken van de projectgebonden flexibiliteitsmechanismen CDM en JI om aan hun verplichtingen te voldoen.

België aanvaardde de doelstelling om haar uitstootniveau van broeikasgassen in de sectoren die niet onder het emissiehandelssysteem vallen met 15% te reduceren in 2020 in vergelijking met 2005. Op jaarbasis krijgt België de mogelijkheid om kredieten uit CDM- en JI projecten in te zetten ten belope van 4% van haar 2005-emissies in de desbetreffende sectoren. Ook de Belgische emissiehandelbedrijven krijgen de mogelijkheid om, naast Europese emissierechten, na 2012 blijvend gebruik te maken van CDM en JI-kredieten om hun emissies af te dekken. De voor de Kyotoperiode toegelaten hoeveelheid CDM- en JI-kredieten voor Vlaamse bedrijven, gelijk aan ca. 9.2% van de aan elk bedrijf toegewezen hoeveelheid emissierechten of gemiddelde geverifieerde 2005/2006 emissies (klassieke elektriciteitscentrales), zal gespreid worden over de dertienjarige periode 2008-2020. De toegelaten hoeveelheid wordt anderzijds opgetrokken voor stationaire emissiehandelbedrijven tot minstens 11%. De exacte percentages zullen later via comitologie worden vastgelegd.

In het geval er een globaal klimaatakkoord afgesloten wordt voor de periode na 2012 en onder de voorwaarde dat andere industrielanden zichzelf gelijkaardige reducties opleggen en dat de economisch groeiende ontwikkelingslanden evenwaardig bijdragen leveren overeenkomstig hun verantwoordelijkheden en respectievelijke capaciteiten, onderschrijft de Europese Raad een broeikasgasreductiedoelstelling van 30% tegen 2020 t.o.v. 1990. Over de verdeling van deze aangescherpte doelstelling tussen de lidstaten en de bijkomende mogelijkheden om CDM, JI of andere flexibiliteitsmechanismen in te zetten zal later onderhandeld worden.

VIII. Conclusies

- Op basis van de actuele koolstofprijs heeft het Vlaams Gewest tot op heden investeringen verricht ten belope van 1/3de van de Vlaamse kredietbehoefte voor de Kyotoperiode.
- Analyse van de marktevolutie over de laatste jaren toont aan dat de prijzen van projectgebonden Kyoto-eenheden een opwaartse tendens vertonen. Bij de definitieve goedkeuring van het VKP06-12 op 20 juli 2006 besliste de Vlaamse Regering om jaarlijks een bijkomend budget vrij te maken om gradueel de nodige hoeveelheid Kyoto-eenheden op te bouwen, rekening houdend met de prijsevoluties en in afstemming met de kostprijs en het resultaat van interne reductiemaatregelen die tijdig uitgevoerd kunnen worden. Dit blijft dan ook een uitgangspunt in het beleid van de Vlaamse regering.

De Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

Hilde Crevits